

GRASLATHYRUS

Lathyrus nissolia

(foto Gerrit van Ommeringen / Buiten-beeld)

Beschermingsstatus

Rode lijstcategoriën

Beschermingsstatus

Habitatrichtlijnsoort

Vogelrichtlijnsoort

Belangrijke leefgebieden

Korte soortbeschrijving

Soortkenmerken

De Graslathyrus bloeit van mei tot juli met rode, soms witte, 8-10 mm lange bloemen. De plant wordt 10-90 cm hoog. De bladeren hebben geen ranken en zijn even geveerd met twee tot zes paar blaadjes. De bladsteel en -spil zijn verbreed en vormen een tot 13 cm lang grasachtig fyllodium (bladachtige steel), dat de functie van het blad heeft overgenomen.

Biotoopvereisten

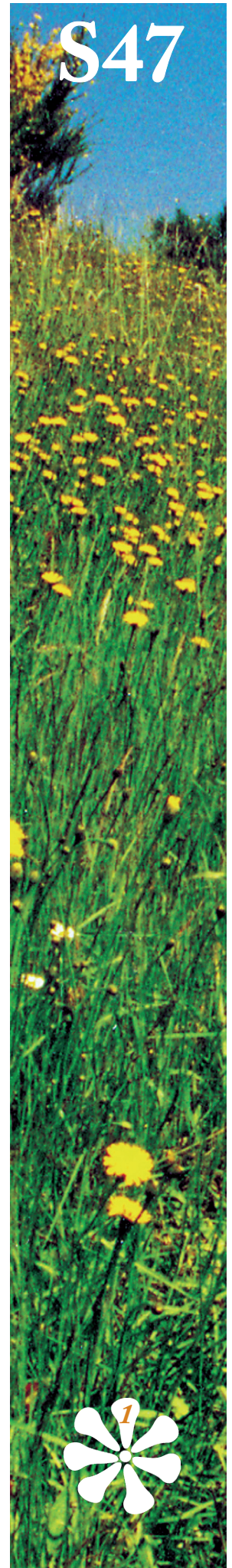
De Graslathyrus groeit op zonnige, iets vochtige, matig voedselrijke tot voedselrijke, zwak zure tot vaak kalkhoudende, grazige grond (zavel en löss), in grazige bermen en dijken. Vaak komt de soort voor op open plekken in de vegetatie.

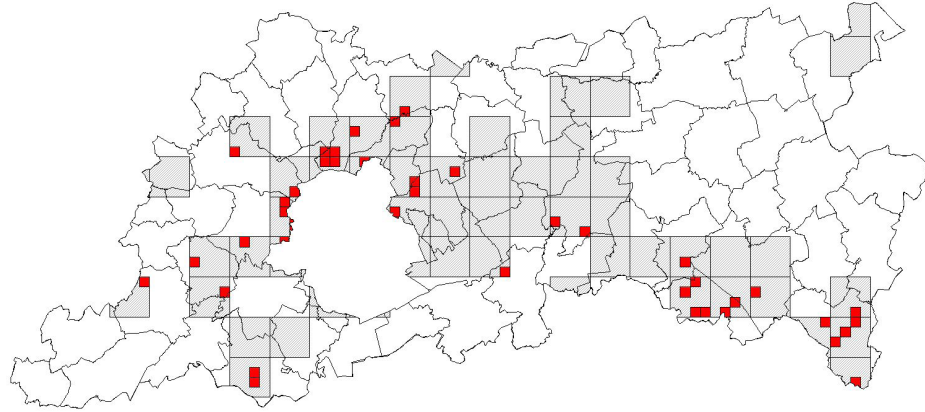
Voorkomen in de provincie Vlaams-Brabant

Regionale verspreiding

De Graslathyrus komt verspreid voor in de provincie Vlaams-Brabant in de leemstreek.

S47

Knel- en aandachtspunten

- Graslathyrus wordt aanzien als een late pionier die zich pas laat vestigt op plaatsen die lange tijd ervoor zijn verstoord zoals in kanaal- en wegbermen of op oud braakland. De aanwezigheid van deze soort is onstandvastig en kan onder bepaalde omstandigheden, zoals na een strenge, late vorst, een sterke terugval vertonen. Verruiging, verbossing en verdichting van de grasmat door een gebrek aan beheer ontnemt de soort een goed groeihabitat.

Overzicht maatregelen

H5.5. Ecologisch maaibeheer van bermen

S47.1. Bemesting

S47.2. Bodemverstoring

Landschaps- en habitatgerichte maatregelen

H5.5. Ecologisch maaibeheer van bermen

Een intensief maai- of grasbeheer is ongunstig voor de soort maar dient tegelijk de vegetatiemat open te houden. Op rijkere gronden zijn twee maaibeurten per jaar met afvoer van maaisel aangewezen al dan niet in combinatie met een extensieve begrazing die ertoe dient de jaarlijkse biomassa weg te nemen. Beide moeten - zeker in de ontwikkelingsfase - gebeuren onder omstandigheden zonder bemesting; enkel in de eindfase kan zo nodig een lichte dosis gegeven worden (zie maatregel S47.1. Bemesting). Een maaibeheer vanaf half juni en een tweede maal vanaf half september-half oktober verdient de voorkeur voor de soort.

Extensief maaibeheer van (kanaal)bermen komt deze soort zeker ten goede. (foto Econnection)

Soortgerichte maatregelen

S47.1. Bemesting

De soort verdraagt slechts een maximale stikstofgift tot 25 kg zuivere stikstof per hectare per jaar, via incidenteel (niet jaarlijks) toedienen van stalmest.

S47.2. Bodemverstoring

Een lichte beschadiging van de vegetatiemat, bv. door paarden, iets te laag maaien, kan het kiemen van de soort bevorderen. Het kleinschalig plaggen van ruigere delen - om de 5 à 10 jaar - kan een soortenrijkere vegetatieontwikkeling vooruithelpen.

Financierings- en ondersteuningmogelijkheden

Algemeen

- Ondersteuning gemeentelijk natuurbeleid
- Subsidie voor de aankoop van natuurgebieden
- Landschapsteam

Soortgericht

- Bijzonder natuurbeschermingsproject

Habitatgericht

- Beheerovereenkomst soortenrijke graslanden en akkers

Lopende initiatieven

geen

Opvolgings- en evaluatiemogelijkheden

Opnemen van permanente kwadraten

Regelmatige opvolging van de vegetatieontwikkeling op vaste plaatsen met aandacht voor aandeel en ontwikkeling van *Graslathyrus* en andere indicatieve en/of vegetatietyperende soorten.

Referenties & verdere informatie

Publicaties

- Van Landuyt W., Hoste I., Vanhecke L., Van den Bremt P., Vercruyssen W. & De Beer D. (red.) (2006). Atlas van de Flora van Vlaanderen en het Brussels gewest. Nationale Plantentuin en het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek i.s.m. Flo.Wer vzw. 1007 p.
- Vincent L., Verbeke W., Van Belle J., De Cock V., Verlinde R., Reheul D., Zwaenepoel A., Van Den Berghe J. & Lievens F. (2006). Technisch vademecum grasland: harmonisch park- en groenbeheer. Afdeling Bos en Groen. Brussel. Belgium. 291 p.
- Weeda E.J., Westra R., Westra, CH. & Westra T. (1985). Nederlandse oecologische flora. Wilde planten en hun relaties 2. IVN. Hilversum. 304 p.
- Zwaenepoel A., 't Jollyn F., Vandenbussche V. & Hoffmann M. (2002). Systematiek van natuurtypen voor de biotoop grasland. WVI, Brugge. 532 p.

Websites

- www.inbo.be/content/page.asp?pid=FLO_florabank
- www.wilde-planten.nl/graslathyrus.htm
- www.minInv.nederlandsesoorten.nl/Inv.db/Inv.db/i000252.html
- www.soortenbank.nl
- www.waarnemingen.be

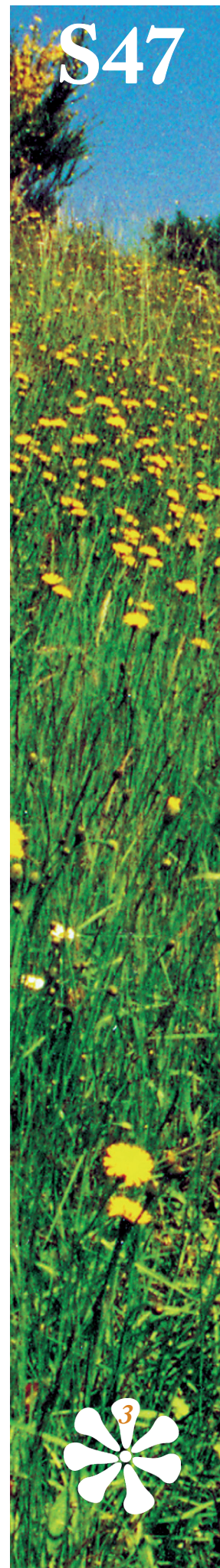
Folders

geen

Advies

- Plantenwerkgroep

S47

S47

